

בְּחֻכְמַתֶּיהָ, דִּנְחִית מִהֵחֵא עֵיטָא, וְאוֹרֵי לֵיהָ לְשִׁלְמָה

ואחר שבא שלמה גרם לו בחכמתו ע"י ראיות שירד מהעצה ההיא עד שלבסוף הוא הודה לשלמה שאין אלוה מבלעדי ה'. וּבְגִין כֵּן: ומשום כך כתוב, (מלכים א ה) וַיְהִי

אור הרשב"י

חי וקיים לעולם, מה הקדוש ברוך הוא מושבו בלב ימים – אף אני מושבי בלב ימים, מה הקדוש ברוך הוא בשבעה רקיעים – אף אני כן, ולא עוד אלא כמה מלכים מתו ואני קיים, וכן אחד ועשרים מלכים ממלכי בית דוד, ואחד ועשרים ממלכי ישראל, וחמשים נביאים, ועשרה כהנים גדולים, קברתי כלם ואני חי הרי אל אני, אני מושב אלהים ישבתי בלב ימים, אמר לו יחזקאל והרי עמדו גדולים ממך ולא עשו כמעשיך. למה היה חירם דומה? לעבד שעשה לבוש לאדונו, כל זמן שהיה הלבוש על אדונו העבד רואה והיה מתנאה עשיתי זה הלבוש לאדוני, אמר האדון אני קורע הלבוש ולא יהיה העבד מתנאה עלי – כך חירם היה מתנאה על ידי ששלח ארוזים לבית המקדש, אמר הקדוש ברוך הוא הריני מחריב את ביתי שלא יהיה חירם מתנאה עלי, שנאמר פתח לבנון דלתיך ותאכל אש בארויך, ומה היה סופו? הביא הקדוש ברוך הוא עליו נבוכדנאצר ובעל את אמו בפניו, והורידו מכסאו, והיה חותך בשרו כשתי אצבעות בכל יום, ומטבילם בחומץ ומאכילן, עד שמת מיתה משונה, ואותן הפלטיין מה נעשה בהם? קרע הקדוש ברוך הוא את הארץ ונגזם לצדיקים לעתיד לבא.

עם אלו ונשמעים כמו רעמים. "הרקיע הרביעי" עשה של עופרת, שני אלפים אמה על שני אלפים אמה, וסילון של מים מפריש בין שלישי לרביעי. "הרקיע החמישי" של נחשת, ועשאו שני אלפים ות"ק אמה על שני אלפים ות"ק אמה, וסילון של מים מפריש בין רביעי לחמישי. "הרקיע השישי" של כסף שלשה אלפים אמה על שלשה אלפים אמה, וסילון של מים מפריש בין המישי לשישי. "הרקיע השביעי" של זהב, שלשה אלפים ות"ק אמה על שלשה אלפים ות"ק אמה, וקבע בו אבנים טובות ומרגליות אמה על אמה והיה מראה מכאן ומכאן, נעשים ברקים ומכאן נעשים זיקים, והיה מזדעזע עצמו ואתם האבנים מתבקעות אלו עם אלו ונשמעים הרעמים, אמר הקדוש ברוך הוא ליחזקאל בן אדם, אמור לחירם מלך צר מה אתה מתנאה? ילוד אשה אתה, אמר לפניו רבש"ע, היאך אני הולך אצלו והוא תלוי באויר? באותה שעה הביא הקדוש ברוך הוא רוח בציצת ראשו והעלהו אצל חירם, כיון שראה חירם ליחזקאל נבהל ונזדעזע, א"ל מי העלך לכאן, א"ל הקדוש ברוך הוא, כך צוני. לך אמור לו למה אתה מתנאה? ילוד אשה אתה, א"ל ילוד אשה אני, אלא שאני

שָׁלוֹם בֵּין חִירָם וּבֵין שְׁלֹמֹה כִּי בַתחִילָה נַחֲלָקוּ חִירָם וּשְׁלֹמֹה בַעֲנִין

הָאֲמוּנָה עַד שֶׁלִּבְסוּף חִירָם הוֹדָה לְשְׁלֹמֹה שֶׁאֵין אֱלוֹהַּ מִבְּלַעֲדֵי ה'.

הַשָּׁד שֶׁשָּׁלַח שְׁלֹמֹה הוֹכִיחַ לְחִירָם שֶׁהִקְבִּ"ה הוּא הָאֱלֹקִים

וְתַנְיִנָן, אָמַר רַבִּי יִצְחָק אָמַר רַבִּי יְהוֹנָדָה, דִּשְׁדַּר לֵיהּ,

חַד שִׁידָא, וְנַחֲתִית לְיָד שְׁבַעָה מְדוּרִין דְּגִיהָנָם

וּסְלָקִיהּ וּלְמַדְנֵנו שֶׁאֲמַר רַבִּי יִצְחָק בְּשֵׁם רַבִּי יְהוֹדָה שֶׁשָּׁלַח שְׁלֹמֹה לְחִירָם שָׁד אַחַד

וְהוֹרִיד אֹתוֹ בְּשַׁבְעָה מְדוּרֵי הַגִּיהָנָם וְאֲחִ"כ הֵעֵלָה אֹתוֹ, וְשְׁדַר לֵיהּ פְּתָקִין

בְּכָל יוֹמָא וְיוֹמָא בִּידֵיהּ, עַד דְּאַהֲדַר, וְאוּדֵי לֵיהּ

לְשְׁלֹמֹה וְשָׁלַח לוֹ פְתָקִים בְּכָל יוֹם וְיוֹם ע"י הַשָּׁד, שֶׁבָּהֶם הוּא הוֹכִיחַ לְחִירָם שֶׁהִקְבִּ"ה

הוּא הָאֱלֹהִים עַד שֶׁחָזַר בּוֹ חִירָם וְהוֹדָה לְשְׁלֹמֹה. וְתַנְיִנָן. שְׁלֹמֹה יָרִית לָהּ

לְסִיְהָרָא, בְּכָל סְטָרוֹי. בְּגִין כְּךָ, בְּכָלָא שְׁלִיט

בְּחַכְמַתִּיהּ וּלְמַדְנֵנו שֶׁשְׁלֹמֹה הִיָּה הַיּוֹרֵשׁ שֶׁל הַלְּבָנָה שֶׁהִיא הַמַּלְכוּת בְּכָל בַּחֲיִנוּתֶיהָ

וְלִכֵּן כְּמוֹ שֶׁהַמַּלְכוּת שׁוֹלְטָה עַל הַחִיצוֹנִים כִּי הִיָּה שְׁלֹמֹה שׁוֹלֵט בַּחֲכֻמָּתוֹ עַל כּוֹלָם וְאִפִּילוֹ

עַל הַשָּׂדִים. וְרַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאֵי, שְׁלִיט בְּחַכְמַתִּיהּ עַל כָּל

בְּנֵי עַלְמָא, כָּל אֵינֻון דְּסְלָקִין בְּדַרְגוּי, לָא סְלָקִין אֶלְא

לְאִשְׁלָמָא עֲמִיהּ (ס"א אֵי לָא שְׁלָמִין עֲמִיהּ). וְכֵן רַשְׁב"י שׁוֹלֵט בְּכָל הָעוֹלָם ע"י

חֲכֻמָּתוֹ וְלִכֵּן כָּל אֹתָם הַחַכְמִים הָעוֹלָם בְּמַדְרַגְתּוֹ שֶׁל רַשְׁב"י לְהַתְּחַבֵּר עִימוֹ אֵינָם יְכוּלִים

לְהַעֲלוֹת אִם לֹא מִשְׁלִימִים עִימוֹ דְּהֵינּוּ שְׁאִינָם יְכוּלִים לְהַשִּׁיג מִבְּלַעֲדֵי רַשְׁב"י כִּי רַק לוֹ בְּדוּרוֹ

נִיתְנָה הַרְשׁוֹת לְגִלוֹת אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה.

הַלִּימוּד הַיּוֹמוֹ

נִיתֵן לְהַקְדִישׁ עֵבֶר הַנִּצְחוֹת אוֹ לְרַפּוּאָה / הַעֲלָהה טל' 02-6249000

אין הקול נשמע למעלה אלא רק הקול של אלו העוסקים בלימוד התורה

פְּתַח רַבִּי יוֹסִי וְאָמַר, (שיר השירים ב) **יוֹנְתִי בַּחֲגוּי הַסֵּלַע** [עח]

בְּסֵתֶר הַמְּדֻרְגָה וְגו'. יוֹנְתִי, דָּא כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל

ומש"כ יונתי היא המלכות הנקראת כנסת ישראל, מַה יוֹנָה לָּא שְׂבָקָת בֶּן

זוּגָה לְעֵלְמִין, כִּדְ כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל לָּא שְׂבָקָת לְקוּדְשָׁא

בְּרִיךְ הוּא לְעֵלְמִין והיא משולה ליונה כי כמו שהיונה אינה עוזבת את בן זוגה

לעולמים כך השכינה הנקראת כנסת ישראל אינה עוזבת את בעלה ז"א לעולמים (רמ"ק).

בַּחֲגוּי הַסֵּלַע, אֵלִין תְּלַמִּידֵי חֲכָמִים, דְּלֹא מוֹשְׁתַּבְּחִי

בְּנֵיחָא בְּעֵלְמָא דִּין ומש"כ בחגוי הסלע הם אלו הת"ח שחייהם קשים כסלע

ואינם מוצאים מנוחה בעולם הזה. **בְּסֵתֶר הַמְּדֻרְגָה, אֵלִין תְּלַמִּידֵי**

חֲכָמִים, הַצְּנוּעִין, דְּבַהוֹן חֲסִידֵין דְּחַלִּי קְדָשָׁא בְּרִיךְ

הוּא ומש"כ בסתר המדרגה הם אלו הת"ח הצנועים המסתירים את מעלתם מכולם והם

אור הרשב"י

כנגד עובדי כוכבים, למה שעובדי כוכבים
אומרים להם מה אתם מבקשין מן השבת הזו
שאתם שומרים, מן המילה הזו שאתם מולים,
והם מבקשים לבטל להם את המצות והם
נעשים כנגדם קשין כחיות, אבל אצל הקדוש
ברוך הוא כיונה תמה ושומעים לו כל מה שהוא
גוזר עליהן שנאמר (שמות ד) ויאמן העם,
וכה"א (שם שמות כד) כל אשר דבר ה' נעשה
ונשמע לכך נאמר (שיר השירים ב) יונתי בחגוי
הסלע.

[עח] ואיתא במדרש בשמות רבה על מש"כ
יונתי בחגוי הסלע, דהיה צריך לומר יונה בחגוי
הסלע ומהו שאמר יונתי אלא א"ר יוחנן אמר
הקדוש ברוך הוא לישראל יונתי ראה מה כתיב
(הושע ז) ויהי אפרים כיונה פותה אין לב, אמר
הקדוש ברוך הוא אצלי הם כיונה פותה כל מה
שאני גוזר עליהם עושים ושומעים לי, אבל אצל
עובדי כוכבים קשים הם כחיות שנאמר
(בראשית מט) גור אריה יהודה, בנימין זאב
יטרף, יהי דן נחש עלי דרך, לפיכך הם קשים

הלימוד היומי

חסידיים העושים לפנים משורת הדין וכן הם יראים מהקב"ה, **דְּשִׁכְנִיתָא לָא אַעֲדֵי מַנִּייהוּ לְעֵלְמִין** שהשכינה אינה מסתלקת מהם לעולמים ומשא"כ שאר ישראל שהשכינה שרויה עימהם רק בקיום המצוות או בשבתות ובימים טובים (רמ"ק).
כְּדִין, קְדָשָׁא בְּרִידְהוּא מְתַבַּע בְּגִינִייהוּ לְפִנְסַת יִשְׂרָאֵל, וְאָמַר, הֲרֵאִינִי אֶת מְרַאֲיָךְ הַשְּׁמִיעֵנִי אֶת קוּלְךָ כִּי קוּלְךָ עָרַב ואז הקב"ה תובע בעבורם את המלכות הנקראת כנסת ישראל ואומר למלכות הראיני את מראיך כי צורתם של הת"ח חקוקת בר, **דְּלִית קְלָא מְשִׁתַּע לְעֵילָא, אֶלָּא קְלָא דְּאִינוּן דְּמַתְּעַסְקִי בְּאוּרִיתָא** וכן אומר לה השמיעני את קולך כי קולך ערב שהוא הקול של לימוד התורה כי אין הקול נשמע למעלה אלא רק הקול של אלו העוסקים בלימוד התורה (רמ"ק).

מעלת הלומדים תורה בלילה

וְתֵאנָא, כָּל אִינוּן דְּמַתְּעַסְקִי בְּאוּרִיתָא, בְּלִילֵיָא, דְּיוֹקְנֵיהוּן אֶתְחַקֵּק לְעֵילָא קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידְהוּא **הוּא** ולמדנו שכל אלו העוסקים בתורה בלילה צורתם נחקקת למעלה לפני הקב"ה, **וְקוּדְשָׁא בְּרִידְהוּא מְשִׁתַּעֲשַׁע בְּהוּ בּוֹלִיָּה יוֹמָא, וּמְסִתְּבַל בְּהוּ** והקב"ה משתעשע בהם כל היום שהוא יחוד ז' ע"י הצדיקים העוסקים בתורה. **וְהָהוּא קְלָא, (דְּהִכָּא) סָלִיק וּבָקַע כָּל אִינוּן רְקִיעִין, עַד דְּסָלִיק קָמִי קְדָשָׁא בְּרִידְהוּא** והקול ההוא עולה ובוקע את כל הרקיעים עד שעולה לפני הקב"ה שהוא ז"א בכדי לעוררו אל הייחוד עם